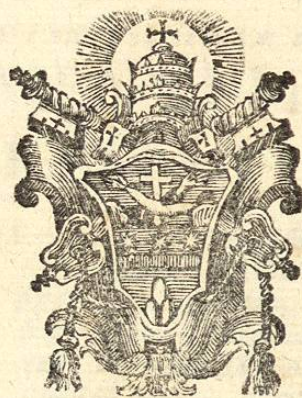

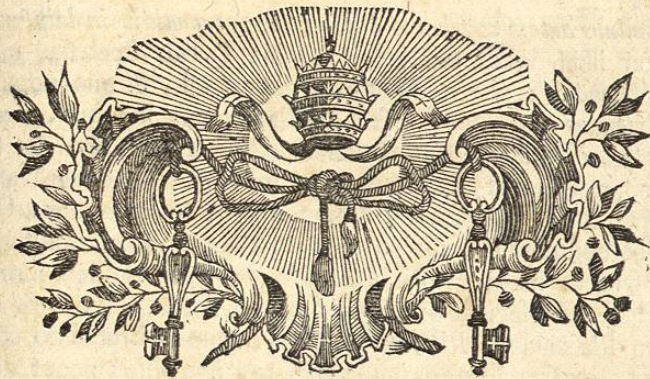
VIN. ALEXANDRI CONSTANTII
ANNALES
SS. APOSTOLORVM
PETRI ET PAULI
ACCEDIT
APPENDIX MONVMENTORVM
DE GESTIS CVLTVQVE B. PETRI
IN VRBE
EODEM CONSTANTIO AVCTORE.

ROMAE. MD. LXX.

EXCVDEBAT GENEROSVS SALOMONIVS

·PRAESIDVM FACVLTATE.

VIN. ALEXAN. CONSTANTII
 IN ANNALES
 SS. PETRI ET PAULI
 AD SANCTISSIMUM D. N.
 CLEMENTEM XIV.
 PRAEFATIO.

BENE ac sapienter vetustissimi Catalogi Libe-
 riani auctor, CLEMENS P. M. Episco-
 patum post gloriosam CHRISTI Domini
 Ascensionem, susceptum statuit a D. PE-
 TRO. *Imperante Tiberio Cesare, inquit,*
passus est Dominus noster Jesus Christus duo-
bus Geminis Consulibus VIII. Kal. Aprilis, & post ascensum ejus
Beatissimus PETRUS Episcopatum suscipit: curam scilicet Ec-
clesiæ universæ. Ecclesiam autem Christiani omnes intelligere
debent eo plane sensu, quo CHRISTUS Apostolorum principi
illius curam committens, dixit, Matth. xvi. 18. Tu es Petrus
& super hanc petram aedificabo ECCLESIAM meam &c. ubi de
re adhuc futura loquitur, ut S. Lucas de præterita, Act. II. 47.
 Do-

Dominus autem augebat qui salvi fierent quotidie in idipsum. Inter illud igitur tempus, quo ista PETRO Ecclesiae mox aedificandae capiti constituto, loquutus est, & quo populus *salvandus augebatur*, ipsa Ecclesia de qua loquitur, super PETRUM aedificata & constituta est. Hujus autem Ecclesiae secundum CHRISTI praedictionem promissionemque congregata, curam & regimen sibi potissimum suisque successoribus a Domino commissum, divino mandato PETRUS suscepit post gloriosam divini Servatoris Ascensionem, quae ejusdem Crucifixionem Resurrectionemque proxime sequuta est. Quis autem ille annus fuerit, quo CHRISTI Domini Crucifixio contigit, ex sacris litteris liquido constare non puto; neque alius quisquam character relictus est, qui eum plane determinateque signet. Nativitatem CHRISTI sub regno Herodis contigisse scimus: quot annos ipse vixerit certo non scitur: & eo quidem tempore natum scimus, quo a Cyrenio in Judaea census actus est: quis tamen ille fuerit annus, Annales non docent. A vero igitur Natali Salvatoris, certa & indubitata epocha duci non potest. D. Joannem decimo quinto Tiberii anno *Baptista* munus inchoasse certum est; sed quamdiu illud exercuerit antequam Jesus CHRISTUS ab eo baptizatus esset; quam cito Christus Dominus post baptismum, Evangelium praedicaverit; quot Paschata a baptismo ante mortem ejus celebrata sint, nondum explorare constat. Judaei Rabbinici haec omnia misere confuderunt, & ut opinor ex industria. Josephus licet Joannis & CHRISTI JESU mentionem fecerit, eorum tamen annos non attingit; nec quidquam apud vetustissimos Patres de annis CHRISTI manifeste traditum reperitur. Sub Pontio Pilato constat Christum crucifixum esse, & quidem teste Cornelio Tacito sub Tiberio Imperatore Romano. Ita enim ille Annalium lib. xv. de iis, *quos vulgus Christianos nominabat.* *Author nominis ejus CHRISTUS, qui Tiberio imperitante per Procuratorem Pontium Pilatum supplicio affectus est.* Pilati autem res gestas in Judaea breviter perstringit Josephus, neque ejus tempora distinguit. Quae omnia etiam Tibi notissima atque exploratissima sint, BEATISSIME PATER, qui ab ineunte adolescentia in sacris scripturis diurna

nocturnaue manu evolvendis versatus, divini verbi eloquia, in Tuum, ut ita dicam, sanguinem & succum convertisse videris; aliquid tamen de illis praefari operae pretium existimavi, ut Chronologici nostri systematis in D. PETRI gestis explicandis rationem, lectoribus aperirem. Vulgaris nunc Aera CHRISTI obtinet sive a Dionysio sive a Beda profecta: secundum quam hunc ipsum annum quem nunc agimus, quoque Deus Optimus Maximus SANCTITATEM TUAM mirifico suae providentiae instinctu in PETRI folio collocavit, omnes numerant septingentesimum sexagesimum nonum supra millesimum. Cujus annus primus Periodi Julianae annus 4714. Romanae indictionis 4. Lunaris cycli 2. cycli Solaris 10. Sed eam veram non esse (quod ad nativitatem CHRISTI spectat) pro certo haberi debere, optime scis, PATER BEATISSIME; quum pro Tua in rebus Chronologicis peritia, profecto non ignores, eandem Dionysiam qua utimur epocham ad Regnum Herodis, sub quo natum esse CHRISTUM extra controversiam est, aut ad triginta annos ante decimum quintum Tiberii, minime pertinere. Utcumque autem se habeat, quum passionem CHRISTI certissime antevertat, satis est ad certitudinem historiae Ecclesiasticae, si aliquis in ea Aera annus notari possit, quo CHRISTI Passio, Resurrectio, & Ascensio (ab his enim temporibus Ecclesiae & PETRI ejus Capitis, episcopatus epocha desumenda est) contigisse dicatur. Statuo igitur tanquam communi veterum scriptorum sententiae immo & veritati ipsi maxime consonum cum Chronico Liberiano, CHRISTUM passum esse Tiberii anno, a morte Octaviani Augusti decimo quinto, imperii vero proconsularis decimo octavo; Aerae vulgaris vigesimo nono, periodi Julianae 4742. Procuratoris officio in Judaea fungente Pontio Pilato, Consulibus Lucio Rubellio Gemino, & Cajo Fusio Gemino. Quum vero idem Dominus noster JESUS CHRISTUS tertia die a mortuis stupenda virtute excitatus, mulieribus sese ostendisset, id PETRO nuntiari mandavit, qui statim veloci cursu ad tumultum cum Joanne cucurrit, haerenteque foris Joanne, ad secundam non intrante speluncam, intravit audacter ipse,

procumbensque ad Aquilonarem partem, (quippe sepulturæ locus tribus in marmore palmis erat excisus, proclinatis nonnisi corporibus in adspectu cadens), adspexit diffusa *lin-teamina* ac *sudarium*, *Joan. xx. 6. 7.* Quibus visis, paullo post eo ipso die CHRISTUS se illi viventem & gloriose triumphantem exhibuit, depulso PETRI ex pectore angore, & deleto infelicis illius noctis erratu, quo abnegato Magistro, tantus Apostoli mentem horror cum pœnitentia subierat, ut confitendo scelus, mori percuperet. Igitur, quum CHRISTUS Apostolos suos persæpe divino adspectu, alloquioque consolatus exhilarasset, uni præsertim SIMONI PETRO divinæ mentis ardores large rorabat, *agnos oves-que pascendi* cura demendata, traditis jam *clavibus regni cælorum*, potestateque *ligandi atque solvendi*. Nec multo post, quum *per quadraginta dies* fuisset in terris commoratus, *apparens eis & loquens de regno DEI*, eodem Aeræ communis anno *xxix. videntibus illis, elevatus est*. Quapropter ab hujus anni mense Majo, quo JESUS *assumptus est in cælum*, Principis Apostolorum res gestas (habita etiam ratione gestorum D. PAULI qui simul cum eo Romæ passus est) ad ipsius *Aeræ CHRISTI vulgaris, Cæsarum, & Consilium* annos accommodatas, singillatim exponere, Tibique nuncupare constitui, CLEMENS PONTIFEX MAXIME, Tua certe magis benignitate permotus, quam mearum virium æstimatione confusus. Sed scribere ingressum Sanctorum Apostolorum historiam, monumentaque etiam nonnulla de eorum gestis cultuque in urbe Roma, ad Cortesiani operis complementum, colligere incipientem, deterruit statim me incredibilis rei magnitudo ac difficultas, pene ut desperarem, quod animo conceperam posse præstare. Quamquam enim quidquid labore, studio, diligentia profici in eo genere potest, id omne ad Principis Apostolorum illustriora facta ex sacris litteris, veterumque Ecclesiæ Patrum monumentis eruenda, breviterque juxta annorum seriem explicanda, fuerim persecutus; reliqua tamen erant plurima adeo vel obruta diuturnitate temporum, vel sæculorum barbarie obscurata, ut certa ab incertis secernere, dubia a falsis

falsis feligere, ac singula critica lance ponderare; ordinateque referre, vix ac ne vix quidem possem. Itaque non solum lente procedebat opus, sed jam fere cogitationem abjeceram susceptæ librorum *de Romano D. PETRI itinere* editioni, monumentorum Appendicem addendi. Qua in dubitatione maxima quum versarer, opportune contigit CLEMENS SANCTISSIME, ut proximis autumnalibus feriis BEATITUDINEM TUAM conveniendi mihi divinitus oblata facultas fuerit. Quum enim me nullius pretii hominem pedibus provolutum Tuis, non modo benigne comiterque excipere, sed ultro etiam meos in *Gregorii Cortesii* Cardinalis lucubrationibus edendis illustrandisque labores laudare, eosque Apostolica Tua benedictione nominatim prosequi completique dignatus sis; haud facile dictu est, quantum mihi ex tam propensa atque honorifica optimi Principis voluntate, studii, lætitiæ, atque alacritatis accesserit, ut incœptum opus, quacumque demum ratione fieri posset, pro virili absolvendum perficiendumque curarem. Quamobrem ad Urbem reversus, collegi me statim atque constitui, eam mihi rationem ineundam, ut sin minus omnia quæ ad SS. PETRI & PAULI res gestas cultumque pertinent plene, diligenter, ordinateque scribere liceret, scriberem tamen aliquid, Tibique qui me eo nomine benedicere voluisti, CLEMENS PONTIFEX MAXIME, repræsentarem jam non imagines Sanctissimorum Apostolorum expolitas atque perfectas, sed nescio quid quasi e quercu exculptum, quod haud dissimile simulacri videretur. Ejusmodi sunt *Annales SS. PETRI & PAULI*, Appendice monumentorum de gestis cultuque eorundem in urbe Roma aucti, quos conscribere instituimus, ad Teque una cum Cortesii libris mittimus, PATER BEATISSIME, qui unus mihi es & lector & iudex optandus æquissimus. Neque frustra optaverim, quum quæ Tua eruditio est, optime noveris, multa propter monumentorum inopiam haud ita facile hac præsertim ætate, in lucem proferri potuisse: quæ vero Tua est in omnes quidem mortales illa, sed mihi privatim etiam perspecta humanitas, meum isthuc qualecumque munus æqui bonique con-

fulens efficies, ut nostræ per se rudes indoctæque lucubrationes, clarissimi Tui nominis splendore majestæque exornatæ, cum limatissimis eruditissimisque Cortesii libris in publicam hominum lucem celebritatemque venire non erubescant.

Ex Bibliotheca Vaticana xiv. Kalendas Decembris
cl. l. cc. lxxix.

ANNA-

ANNALES SS. PETRI ET PAULI.

Anno DOMINI xxix.

TIBERII a morte Augusti 15. & 16.

Ejusd. ab Imperio Proconsulari 18. & 19.

Consules (LUGIUS RUBELLIUS GEMINUS,
(CAIUS FUFIVS GEMINUS.

OC anno die xxiv. mensis Maii (a) Beatus PETRUS tamquam visibile Ecclesiæ suæ Caput a CHRISTO Domino constitutus, Apostolis & discipulis Hierosolymæ in coenaculo, hoc est superiore parte ædium congregatis, ejusdem CHRISTI promissionem jamjam adimplendam expectans, *exurgens in medio eorum*, divina afflatus aura, ostendit Collegis, oportere, ut veterum implerentur Patrum vaticinia, & in proditoris Judæ locum ex ipso numero aliquis sufficeretur, ne sella inanis illa perenne dedecus sacro in ordine testaretur: prævidisse Davidem mille & amplius ante annos cum scelere etiam expiationem peccati, abstergendamque communem maculam edocet. Quibus verbis ceteri assensu, rem forti committere voluit, statutisque ex omni discipulorum illic collectorum coetu (*erat autem turba hominum simul fere centum viginti*) Iosepho, qui vocabatur Barsabas, cognomento Justus, & Mathia, *cecidit fors super Mathiam*, & *annumeratus est cum undecim Apostolis*; quemadmodum ex Actorum Apostolicorum capite 1. colligitur. *Et cum complerentur*

O 3

dies

(a) Secundum Romanos & pro ascendisse ad caelos decima quarta Maii. Assentiuntur Vsserio Langius, Labbeus, alique veterum Chronologicarum scriptores.